

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **J. R.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2021, č. j. OAM-125/DS-PR-D09-2021, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 6. 2021, č. j. 20 Az 5/2021 - 27,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci Mgr. Ladislavu Bártovi, advokátu se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava, **se nepřiznává** odměna za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností podanou prostřednictvím svého zástupce domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým bylo podle § 33 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), zastaveno řízení o jeho žalobě proti rozhodnutí žalovaného. Žalovaný jím rozhodl, že příslušným státem k přijetí stěžovatele zpět podle čl. 18 odst. 1 písm. b) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále jen „nařízení Dublin III“), je Rumunsko. Krajský soud se v průběhu řízení pokusil doručit stěžovateli usnesení, kterým mu byl ustanoven zástupcem pro řízení Mgr. Ladislav Bárta, avšak stěžovateli se toto usnesení doručit nepodařilo. Krajský soud proto ověřil aktuální místo pobytu stěžovatele z evidenční karty žadatele, dotazem na žalovaného a na Policii České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie; z odpovědí vyplynulo, že stěžovatel byl v rámci Dublinského řízení předán do Rumunska a pobyt není znám. Krajský soud proto dospěl k závěru, že aktuální místo pobytu stěžovatele, který byl přemístěn do Rumunska, není známo a řízení zastavil.

[2] Nejvyšší správní soud lustrací zjistil, že z evidenční karty žadatele (stěžovatele) je zřejmé, že byl dne 1. 4. 2021 přemístěn do Rumunska. Přípisem ze dne 19. 10. 2021 proto požádal žalovaného, aby postupem podle čl. 34 nařízení Dublin III poskytl informace ohledně místa současného pobytu stěžovatele, případně i míst, na nichž se stěžovatel zdržoval v době od svého předání do Rumunska (tedy po 1. 4. 2021). Ze sdělení vyplynulo, že žalovaný neeviduje informace

o současném pobytu stěžovatele a neviduje ani informaci o místech, na nichž se stěžovatel zdržoval v době od svého předání do Rumunska.

[3] Podle § 33 písm. b) zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (stěžovatele). Smyslem citovaného ustanovení je umožnit soudům, aby se meritorně nezabývaly azylovými žalobami těch žalobců, kteří již zmizeli ze zorného pole orgánů veřejné moci a kteří již pravděpodobně nejsou v dosahu jurisdikce České republiky (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2004, č. j. 2 Azs 16/2004 - 45). Zastavení řízení v případě naplnění hypotézy § 33 písm. b) zákona o azylu je obligatorní a uplatní se obdobně v řízení o kasační stížnosti (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2008, č. j. 7 Azs 91/2007 - 66).

[4] Nejvyšší správní soud v této věci učinil potřebné úkony ke zjištění aktuálního místa pobytu stěžovatele po jeho předání do Rumunska, avšak bezúspěšně. Za této situace mu proto nezbylo než řízení o kasační stížnosti podle § 33 písm. b) zákona o azylu zastavit, neboť, jak plyne i z výše citované judikatury, je povinností soudu za splnění podmínek daných § 33 zákona o azylu řízení zastavit, a to aniž by byla kasační stížnost (resp. žaloba) meritorně projednána.

[5] O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

[6] Stěžovateli byl usnesením krajského soudu ze dne 12. 4. 2021, č. j. 20 Az 5/2021 - 14, ustanoven zástupce Mgr. Ladislav Bárta, advokát se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava. Podle § 35 odst. 10, věty poslední, s. ř. s. zástupce ustanovený v řízení před krajským soudem, je-li jím advokát, zastupuje navrhovatele i v řízení o kasační stížnosti. Podle věty první téhož ustanovení zástupci stěžovatele, který mu byl soudem ustanoven k ochraně jeho práv, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Nejvyšší správní soud opakovaně judikoval, že by odporovalo smyslu a účelu právní úpravy, pokud by ustanovený zástupce mohl úspěšně nárokovat odměnu za libovolný počet úkonů, aniž by byl zřejmý jejich přínos pro zastupovaného účastníka řízení (srovnej také rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2010, č. j. 7 Afs 56/2010 - 59, nebo ze dne 12. 7. 2012, č. j. 1 As 98/2012 - 21). S ohledem na to, že již krajský soud dospěl k závěru, že pobyt stěžovatele je neznámý a rovněž Nejvyšší správní soud aktuální místo pobytu stěžovatele nezjistil, nemohla argumentace uplatněná v kasační stížnosti nic přinést a za takový úkon zástupci odměna nenáleží.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. listopadu 2021

JUDr. Radan Malík
předseda senátu